

Οροπέδιο του Λιμνάκαρου

Το Οροπέδιο Λιμνάκαρο βρίσκεται στις βόρειες κλιτύες της Δίκτης σε υψ. 1120 και περιβάλλεται από ανατολικά, νότιανατολικά από το ύψωμα Λάζαρος της Δίκτης (υψ. 2048) από δυτικά από το ύψωμα Στροβίλι (υψ. 1533) και από Βορρά από το ύψ. Μεγάλη Κορφή (υψ. 1309).

Έχει τριγωνικό σχήμα με την κεφαλή του τριγώνου να εισχωρεί στον ορεινό όγκο της Δίκτης και την έναντι της κορυφής πλευρά να διατρέχει τα σύνορα με το Οροπέδιο του Λασιθίου. Η επιφάνεια του υπολογίζεται γύρω στα 750 στρεμ. Και παρουσιάζει έντονη κλίση από τον νότο προς το βορρά. Το μεγαλύτερο τμήμα του κυρίως το νότιο, καλύπτεται από χαλίκια που παρασύρουν τα νερά από τη Δίκτη.

Το προς το βορρά τμήμα του γύρω στα 300 στρεμ είναι προσχωματικό και καλλιεργήσιμο.

Στο Λιμνάκαρο ευδοκιμούν τα οπωροφόρα δένδρα μηλιές, αχλαδιές (ειδικότερα η ποικιλία «χειμωνικό», που είναι από τα νοστιμότερα αχλάδια) οι καρυδιές, κ.α.. Τα καρύδια του Λιμνακάρου φημίζονται γιατί δεν βγαίνουν «κουφά». Στην θέση Σκαφίδια υπάρχουν κάποιες καρυδιές που μετρούν κάμποσους αιώνες ζωής.

Παλαιότερα το Λιμνάκαρο καλλιεργείτο εντατικά. Σήμερα όμως χρησιμοποιείται ως βοσκότοπος από τους 5-6 κτηνοτρόφους που είναι εγκατεστημένοι εκεί. Τον τελευταίο καιρό παρατηρείται μια προσπάθεια ανάπτυξης της δενδροκαλλιέργειας, κυρίως καρυδιάς, στην περιοχή.

Το μεγαλύτερο τμήμα της περιοχής του Λιμνάκαρου υπαγόταν παλαιότερα στην τ. Κοινότητα Αγ. Γεωργίου και το υπόλοιπο στις τ. Κοινότητες Αβρακόντε και Καμινακίου.

Υπάρχουν τρεις δρόμοι πρόσβασης, μέτριας έως κακής βατότητας, για επιβατηγό αυτοκίνητα.

Ο ένας έχει αφητηρία τον Αγ. Γεώργιο και μέσω Βασιλικού – Πόρου – Πουλιού το νερό προσεγγίζει το Λιμνάκαρο από την θέση Σκαφίδια. Η διαδρομή είναι 6 χλμ. περίπου.

Ο δεύτερος δρόμος φεύγει από τον Αβρακόντε και μέσω Κουτσούρας, Αδήλου, Φασοσέλου περνά κοντά από το σπήλαιο Περιστερά και φθάνει περίπου στην μέση της Δυτικής πλευράς του Οροπεδίου, είναι ο καλύτερος δρόμος πρόσβασης στο Λιμνάκαρο.

Ο τρίτος δρόμος είναι μια παρακαμπτήριος του 4ου ΟΑ (Κατωφύγι – Καμινάκι). Με αφητηρία το Καμινάκι ακολουθώντας τον 4ο ΟΑ περίπου στο 3ο χλμ. της διαδρομής παίρνουμε τον χωματόδρομο αριστερά ο οποίος μας οδηγεί μέσω Σκλαβομύτη στο Αγ. Πνεύμα (3,4 χλμ.).

Η διάνοιξη των δρόμων αυτών βοήθησε στην ανάπτυξη της περιοχής όπου τα τελευταία χρόνια έχουν ανεγερθεί ορισμένες εξοχικές κατοικίες.

Η εκκλησία του Αγ. Πνεύματος είναι δίκλιτη βασιλική που βρίσκεται στην Β.Δ. γωνιά του Οροπεδίου. Όπως έχει διαμορφωθεί ύστερα από την προσθήκη του δεύτερου κλίτους δίδει την εντύπωση εξωτερικού τρικλίτου ναού προσανατολισμένου προς βορρά με υπερυψωμένο το κεντρικό κλίτος. Θυμίζει δε έντονα τον ναό του Αγ. Μάρκου στο Ηράκλειο. Το πρώτο και αρχαιότερο κλίτος του ναού είναι αφιερωμένο στην Μεταμόρφωση του Σωτήρος και χρονολογείται από την εποχή της Ενετοκρατίας. Στο εσωτερικό φέρει «σπαράγματα» τοιχογραφιών (άρα χρονολογείται πριν από τα μέσα του 15ου αιώνα). Δεξιά δε και αριστερά της αρχικής εισόδου (σήμερα κλειστής) και στο εσωτερικό του Αγ. Βήματος επισημαίνεται η ύπαρξη αρκοσολίων.

Τελευταία η Εφορεία Βυζαντινών αρχαιοτήτων προέβη σε εργασίες στερέωσης και συντήρησης του ναού και των τοιχογραφιών του εσωτερικού του.

Στην εορτή του Αγίου Πνεύματος γίνεται μεγάλο πανηγύρι με πλήθος επισκεπτών. Επίσης έχει καθιερωθεί και τελείται κάθε χρόνο το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής η ακολουθία των Μεγάλων

Ωρών της ημέρας, γίνεται ο στολισμός του Επιταφίου με λουλούδια που συλλέγουν οι προσκυνητές από την γύρω περιοχή και ακολουθεί η περιφορά του στο ειδυλλιακό τοπίο. Πρόκειται για μια εμπειρία την οποία αξίζει τον κόπο να ζήσει κάποιος.